

Reașezarea perlelor – cutremur în biserică

24 octombrie 2004

Gili Cârstea

Atunci când plăcile tectonice se reasează, locuitorii zonelor afectate trec prin agonia unor cutremure devastatoare. Exact așa se întâmplă și în biserică, atunci când perlele prețioase ale adevărului divin sunt reasezate în contextul potrivit. Ori de câte ori Dumnezeu a trimis o solie de adevăr prezent, biserica a fost zguduită din temelii, iar pierderile au fost serioase, în unele cazuri catastrofale.

Un asemenea caz a fost atunci când cerul a ridicat un Fiu al omului spre a chema pe Israel la o cunoaștere a caracterului divin așa cum era el oglindit în lege. Misiunea Lui era să facă și să păstreze pe Israel neprihănit prin descoperirea lui Dumnezeu, iar perlele adevărului divin trebuiau scoase din cadrul în care le așezase teologia vremii. Iată descrierea inspirată:

„Hristos nu a venit spre a da la o parte scrierile patriarhilor și ale profeților; El Însuși vorbise prin acești reprezentanți ai Săi. El Însuși era la originea întregului adevăr. Fiecare perlă a adevărului venea de la Hristos. Dar acele mărgăritare scumpe fuseseră așezate într-un cadru fals. Lumina lor prețioasă fusese făcută să slujească erorii. Oamenii le-au folosit pentru a împodobi tradiția și superstiția. Isus a venit să le scoată din cadrul fals al erorii și să le așeze în cadrul adevărului” (GCB 5 feb. 1895).

Reașezarea pietrelor a produs un cutremur devastator în biserică. Cea mai mare parte a națiunii a fost pierdută, Israel încetând să fie poporul ales, ca până atunci. Perlele adevărului fuseseră folosite greșit de savanții lui Israel, religia lor devenind cel mai serios obstacol în calea omenirii de a-L cunoaște pe Dumnezeu. Situația era și mai complicată deoarece adevărurile prețioase împodobeau „tradiția și superstiția” unei religii care era singura speranță a omenirii.

Principala perlă pe care Hristos a scos-o din cadrul fals era cea a sanctuarului. Scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice – de a locui în fiecare ființă creată – fusese atât de distorsionat de „cadrul adevărului” lui Israel, încât națiunea făcuse din templu un sistem de idolatrie de cea mai abjectă speță. Și nu înțelegeau.

Cutremurul a fost teribil. Impresia cărturarilor era că Isus atacă doctrinele fundamentale ale bisericii, care făcuseră din Israel un popor destinat să fie „capul” printre națiunile pământului. Hristos clătina serios majoritatea pietrelor prețioase din care poporul Său făcuse un fundament pentru tradiție și superstiție. El așeza, exact din aceleași perle, o temelie de neprihănire autentică, de încredere, libertate și semnificație pentru credința bisericii Sale, credință care a fascinat Europa cu vestea bună a neprihănirii lui Hristos.

Tot așa se va întâmpla în timpul nostru. Spiritul Profeteției ne-a avertizat de mult că peste perlele adevărului s-a așezat molozul erorilor papale, pe care generația prezentă a poporului lui Dumnezeu le-a moștenit din evul mediu, perle care trebuiesc recuperate și așezate în cadrul adevărului prezent. Cei care vor îndrăzni să le scoată din cadrul „tradițiilor și superstiției” vor risca să producă un cutremur la fel de distrugător ca atunci. Cei mai străluciți teologi ai noștri vor face tot ce le stă în putere spre a contracara lumina venită din cer, iar poporul, în marea lui majoritate, va dori să rămână la „vechile hotare.” Dar ambasadorii lui Hristos nu vor putea fi împiedicați în misiunea lor, de a comunica și altora „fiecare rază de lumină,” astfel ca neprihănirea lui Hristos să devină singurul subiect de interes în biserică.

În fiecare generație, aranjarea perlelor în cadrul adevărului a produs cutremur. Ar fi surprinzător ca ultima aranjare a perlelor să producă și cel mai devastator cutremur? Martorul Credincios a pus demult bulina roșie pe clădirea noastră, deși noi dăm impresia că nu ne pasă de avertizarea Lui.
